

PRYMICYJE (2) *sb f pl t*

N prymicyj(e) (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Rzeczy najlepsze, najkosztowniejsze ofiarowywane Bogu [primitiae – pirworodne, sunt primae partes fructuum deo offerendae BartBydg; – pierwszy owoc Mącz 322b; – piersze użytki z rolej Calep; pierwiastki, pierwociny – primitiae Cn] (2) : Rzekł k niemu [Mojżeszowi] Pan Bog po długiey nauce: Weźmi przednie rzeczy (marg) Primicye. (–) od ludu Izraelskiego/ od tych tylko którzy to dobrowolnie ofiarować będą/ to ieft/ złoto/ írebro/ ízaty przenaczyftízych farb [...] á niech mi poftáwią dom święty BielKron 32v.*

Szereg: »prymicyje albo pierwotki« (1): Prymicye albo pierwotki. 32. BielKron Llll2.

2. [*Początki; tu: pierwsza bitwa [czego]:*

Szereg: »prymicyje albo początki«: Te były, iż tak rzekę, prymicyje albo początki hetmaństwa jego, u króla Zygmunta miłe OrzŻyw 215.]

Synonimy: pierwiastki, pierwizny, pierwociny, pierwotki, pirwostki.

JDok